

de bemyndigelser til administrationen, hvis svar på udvalgets spørgsmål har været gen-nemsyret af, at man ikke på nuværende tids-punkt aner, hvordan udviklingen i praksis vil blive. Den almindelige lægepraksis og udbyg-ning af mindre lokalsygehuse kombineret med frivillige arbejdspladsordninger efter de skiftende behov på de enkelte arbejdspladser vil set fra helhedens synspunkter langt være at foretrække for det nye BST-amfibium.

Derfor indstiller mindretallet lovforslaget til forkastelse, men fremhæver, at universiternes lægevidenskabelige fakulteter i større omfang end hidtil bør forske og undervise i de arbejdspladsmæssige risikomomenter og farer, herunder såvel ulykkestrusler og nedslidninger som forgiftnings- og invalideringsrisici, og ganske særligt bør universiteterne formidle, at erfaringer fra udlandet hurtigt muligt blive almindeligt bekendte for de læger, der har brug derfor i praksis og på syge-huse.

Hvad specielt angår arbejdsministerens ændringsforslag om ændret affattelse af lov-forslagets § 1, tjener dette kun til yderligere at forstørre de nævnte ulemper ved lovforsla-get, og mindretallet vil derfor stemme imod dette ændringsforslag. Det er i øvrigt ganske åbenbart, at ændringsforslaget langt går ud over, hvad der ville blive tolereret i medfør af trebehandlingsreglen i grundlovens § 41, stk. 2, såfremt ændringsforslaget var kommet fra et parti, som man ikke kan lide i folke-tingsflertallet. Til trods herfor vil mindretal-let ikke protestere mod, at ændringsforslaget bliver gjort til genstand for en realitetsbe-handling, idet partiet er af den opfattelse, at § 41, stk. 2, bør fortolkes rummeligt, jfr. nær-mere den argumentation, der er fremført i beretning af 14. juni 1974 fra udvalget for forretningsordenen (Folketingstidende 1973-74, 2. samling, tillæg B, sp. 1001 ff).

Et andet mindretal (det konservative folke-partis medlemmer af udvalget) er betænkeligt ved et lovforslag, der er baseret på en gene-rel bemyndigelsesregel, og hvor det er umuligt at overskue de økonomiske og praktiske konsekvenser. Mindretallet har tidligere i forbindelse med behandlingen af selve ar-bejdsmiljøloven taget afstand fra, at der fremsættes lovforslag, der helt igennem er bygget op på bemyndigelser. Mindretallet er i princippet positivt indstillet over for at for-

bedre arbejdsmiljøet, men det kan ikke ac-ceptere en lovgivning, der udelukkende er baseret på en bemyndigelsesregel, og hvor det helt er overladt til ministerens afgørelse, i hvilket omfang og med hvilken hastighed ordninger om bedriftssundhedstjeneste skal iværksættes.

Mindretallet kan derfor ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Et tredje mindretal (Danmarks retsfor-bunds medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling ved 2. behandling.

Et fjerde mindretal (venstresocialisternes medlem af udvalget) vil redegøre for sin stil-ling ved 2. behandling.

Ændringsforslag

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (Niels V. Andersen (S), Bakholt (S), Hans Jørgen Jensen (S), Søren B. Jørgensen (S), Risgaard Knudsen (S), Hans Carl Nielsen (S), Jens Peter Jensen (V), Johan Philipsen (V), Melchior (CD), Ole Henriksen (SF) og Bolvig (RV)):

Til § 1

1) Paragraffen affattes således:

»§ 1

I lov nr. 681 af 23. december 1975 om arbejdsmiljø foretages følgende ændringer:

1. § 13, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Arbejdsministeren kan fastsætte regler om bedriftssundhedstjenestens opbyg-ning, opgaver, funktion og finansiering. Det-te gælder såvel bedriftssundhedstjenester ef-ter stk. 1 og 2 som bedriftssundhedstjenester, der etableres frivilligt.«

2. Efter § 13, stk. 3, indsættes som nye styk-ker:

»Stk. 4. Staten yder tilskud til etablering af bedriftssundhedstjenester, der opfylder reg-lerne, der er fastsat i medfør af stk. 3. Ar-bejdsministeren fastsætter de nærmere regler om tilskuddet.

Stk. 5. Kommuner og amtskommuner kan yde tilskud til bedriftssundhedstjenester, der